

Kert see alle Gjenstandene igjennem Brillerne, ligesom disse ere skarpere eller svagere til, meer eller mindre formindskede. Et dette Tilfældet, saa kan man være overbevist om, at det unge Menneske er nedsaget til at bruge Briller; thi ellers vilde det ligesaa lidet kunne bruge dem, som hver Anden med sunde Øine. Besindes Brillerne derimod saaledes, at de for sunde og almindelige Øine ikke i ringeste Henseende formindsker Gjenstanden, men denne sees derigennem aldeles i samme Størrelse, saa kan man med Rette antage den unge bebrillede Mand for en Nar, der af taabelige Grunde bevedner sig med saadanne Glarene. Disse blot glat slebne Glas ville mere svække end styrke Øinene. Men neppe vil man finde Nogen, der betjener sig af saadanne Briller udenfor Huset.

Thorwaldsen og Portneren Jørgen.

Da Thorwaldsen for tre Aar siden igjen besøgte sit Fædreland, gjeldte eet af hans første Besøg naturligvis den Stiftelse, som han stiftede sin første og tidligste Dannelsé — Konst-academiet i Kjøbenhavn. Man tænke sig hans Følelse, da han efter henved et Fjerdedeels Aar-hundredes Fraværelse igjen nærmede sig den Bygning, hvor han nogle og tredive Aar i Forveien, som et fattig Barn, uden anden Ven end sin Fattigdom, uden anden Beskytter, end det algode Forsyn, løb hver Vinteraften, med sit Tegnebret under Armen, bid blandt de andre Elever, kulsfjær og med valne Hænder. Hvilkens Følelse naar han betenkte, at den samme Doctorstabel, han engang betrædte som fattigt Barn, uden Haab og Udsigt, stod han nu igjen på,

som een af de første Professorer ved Academiet og som den første Billedhugger i Verden, beundret af alle Konstnere, hædret af alle Monarker. Men denne Følelse, langt fra at gjøre ham stolt, som den vilde gjort mangen Anden i hans Sted, stemte tværtimod hans høje Sjel till den inderligste Taknemmelighed og den ømmeste Blidhed.

Bed Indgangen til Charlottenborg stod endnu den samme Portner, der i hans Barndom havde bevogtet Adgangen til dette Konstens Helligdom og som mange Gange havde sladdret og spoget med den lille Berthel. Da Berthel ifkun var eet Nar gammel (1771) var Jørgen Bentzen allerede Portner, og da han endnu var en lidet Dreng var denne allerede Mand. Men medens Berthel steg ved Academiet fra Trin til Trin i sin Konst, siden drog til Liberens Bred, dannede Alexander Seierstog, der ligesaa meget blev hans egen som den macedoniske Konges Triumph; opkaldte Jason fra de Døde i det Marmor, som hans Meissel gav Liv — blev Portneren Jørgen i sin lille Bolig bestandig den samme, passende sit Kald, og opfyldende sine Pligter i sin snevre, skulte Kreds, som en brav Mand. Naturen havde imidlertid utsæt sin Net ogsaa over ham. Den havde farvet hans Haar snehvidt, og suret hans cervedige Vand. Med Hatten i Haanden og det graa Hoved ubedækket træder i Porten den 77aarige Olding frem for den store Konstner, som er Gjenstanden for alle Samtaler blandt alle Stænder i Kongestaden. Han betragter ham lidt og tænker ved sig selv: "ogsaa dine Haar, Berthel, har Eiden blegnet noget!" men ikke faldt det ham ind, at den beromte Professor Thorwaldsen skulde gjenkjende

den gamle nu saa forandrede og affeldige Portner. Dog, neppe var Thorwaldsen bieven den gamle Ungdomsven vaer, forend han, med Lazar i sine og rort Hjerte, saldt Oldingen om Halsen, trykte ham ill sit Bryst og raabte med halv undertrykt Stemme: "Jørgen — gode Jørgen, gamle, ærlige Ven — lever Du endnu?"

Ikke mindre ædel Beskedenhed viste Thorwaldsen ved en anden Lejlighed. Blandt de mange, der besøgte ham, var ogsaa een af hans Ungdomsvänner, en brav Professionist. Denne traadte ind i hans Konstverksted, hvor ikke saa endog Mand af første Rang havde indfundet sig, for at beundre de Arbeider, han var sysselsat med. Efterat alle de Store var gaaede, nærmede den gamle borgerlige Ungdomsven sig med kjendelig Forlegenhed. "Hr. Statsraaden vil undsylde", begyndte han. Med inderlig Bevægelse og blid Fortrolighed omfavnede Thorwaldsen den gamle Ungdomsven. "Hvortil disse Complimenter, gode ***?" sagde han. "Tael til mig som Du pleier, og kald mig, som for, Du!"

Io sjeldnere en saadan Beskedenhed findes blandt dem, der have opsvinget sig til en høj Standpunkt, det være nu ved store Naturgaver eller stor Rigdom, desto behageligere er det, at nioede saadanne Træk. Almindeligt er det, at de Fleste, blandede af Lykkens Solskin, ikke troe at burde kjendes ved deres gamle Venner og Forhold. Selv Napoleon beskylder man for, at han, som Keiser, tog een af sine Marshaller, der havde tjent med ham i ringere Grader, det meget uanadigt op, da denne ved Tasselet erindrede ham om en Net, han, som Lieutenant, holdt

saa meget af. Som Undersaat af Keiseren maatte Marshallen naturligvis paalægge sig her Taus-hed; thi ellers kunde han maaßlee have betjent sig af et lignende Svar, som en Velbaarenhed sat af sin Collega, da han ved det første Besøg modtog denne i Døren med et koldt: hvad har De at befale? — "Velbaarenheden", sagde den gamle Ven, "har jeg intet at befale", og gik sin Vej. De højere og cultiverede Stænder pleie imidlertid mere at kunne dølge deres Hovmod under en, i det mindste tilsyneladende, Beskedenhed. Blandt Middelklasserne derimod er denne Konst kun alt for lidet bekjendt og dyrket. Den borgerlige Højsærdighed har Holberg ikke mindre fortællingen skildret os i sin politiske Kande-stober, end den adelige i Don Ranudo. Vil man see, hvorledes mangen en Professionist eller Kjøbmand teer sig, naar han kun faaer den mindste, paa Rangens uhyre Himmelstige neppe igjennem et Mikroskop synlige Titel, saa betrakte man Herman v. Bremensfeld! Man see, hvorledes Gedanke avisser sin Du-Søster med et foragtligt "Morlille, jeg kjender hende ikke", uden at bryde sig om det fosterlige Hjertes voldsomme Udbrud: "saa kjender vor Herre mig da!" — Hvor mange Tusinde Gange ere saadanne See-ner ikke blevne forniede i det virkelige Liv?

Blaundinger.

Wallenstein studerede i sin Ungdom paa Universitetet i Altorf og tog der Decl i Studenternes lystige Streger. Netop den Gang styrte det derycerende Career eller Studentersengsel sammen, og et nyt skulde bygges. Universitetets Rector, der ønskede at dette nye Engsel